Да се хванат слѣд тях дните
но да мислят и родъ си
над него се чер мрак вѣси
О Варнинцу, кражуни ти
още повечъ и грешнѣ
Да не гледат все да разрушат
Да опазват и обръвят
чардаврии и попове
все и робове
все орачи и овчари
и търговци мекушери
не надарени не досуйти
и скитници по усойти.
Но да разрушат, да опазят
Мъдрье свѣсни с силно щенье
и готовности род да бранят
От най-лошь враг неученье
Мъсечинка поздрави ти
и мъдрестѣ и грешнѣ
Туй е мойто поздравленье.

утро

Звѣзди мъждят и гаснат. Облацитѣ в очи
От пясъчнитѣ бреговете се разстелени
По огледалнитѣ води, по ливади
Сѣнтилен от Зората се разлива.
Наоколо тръгнат дреме. Тихо; ревно е безлюдье.
Сѣнки лечи в чистотата тъчка росистата
С пеещи ли кичор бучнем на часко. в лицетѣ
От листовете трепетува роса сребриста.
Потегнала вдрец, мъдрави вода бъркнеше
Сиви гъски пролетѣхна, в чръст се спокоиха
Далеко, далеко, ясно ли звънти звъчнеще
рибарисе пробудили, чъмрат в колибка
От пъртъ мрежи сиви, къ ладьи с веслата
Мървят; а петок все горе се разгаря
За слънце чакат птичкитѣ на всеки сѣнки
Усмихнали се лѣсчет сто с глава си жива.
Ей става слънцето, мъдри стрѣд орници,
Напуснало поцувалье Зеви морята
Нахлуло вред с злати потоци по нивѣтѣ
И по пясъчни гори пъчи се,
Мъгли орачи с оралото и всеки
На младий на пеещитѣ все по-черно бива
Не дий Боже душице, отдъхни от грижи.
О здравствуй слънце, здравствуй весело е утро

83

Руда

Къде най-та руда
приятели?
повѣна руда
~~сиромаш~~ дъте в зори
не говори
тъй вѣне младости
~~не говори~~ думай, на
грешовна радости!
на цвѣт речи
простри крилѣ
гнна лилѣ
нам посочи

прс. пеещат

На слабий стъпки невъзможно
Тебе с нищо друго да почте
Как с тъх към тебе да се възвига
В безмѣрна радост да се дига (катавасия)
Благодарни сълзи да лѣе.

Державин

утро

Звѣзди мъждят и гаснат
Очеци сякаш в очи.
Бѣла се пара разстила
По води по обледали
По ливадитѣ по зелени
Сѣнтилен от зори се разлива (алов)
Дреме и пъчка тръстика
Тихо — и редом безлюдье
Между роси мъдрячки
Сѣнки ли пъчи
Пеленци ли кичор побутнеш
От листовете вечнога
Ще не потръска полице
Капки росица сребриста
Вдрец ли хладен побуди
На пъртъ звъна вода
Тихо и чело потръпна.
Ей продухнаха, хвръкнаха
Скрили се диви патици
Звънти звъчнеще далеко
Побуди ли се рибари
Пред колибите мрежи
Сиви ли мрежи от пъртъ
Посвѣтвеле към Дунав
Изток ли горе отвора
Пламнува все е разгаря.
Пъчи ли се чакат слънце
Весело тъй пъчи;
Горе и сини дрѣмливо
Там се сѣй колебливо.
Слънце то е пъчнъ
Зад горите се подава
Вълнорени трепетна пъчуща